Քուլայա: Հագնում են համարեա միայն հարուստները միթանի վրայից, իսկ աղքատները շատ քիչ. հանում է մինչև ծնկները. կարում են ֆասոնիայից. կուրծքը եռանկիւնաձև բաց է. թևերը կարում են մինչև արմունկը, ապա կոճկում են բազուկի վրայից մինչև դաստակը. գործելու ժամանակ գեղջկուհին այդ մասը վերև է ծալլում, որ թևերը չը խանգարեն գործին։

ԳԼԽԻ ՑԱՐԴԱՐԱՆՔ

—

Գլխաշոր: Կանայք մազերը սանրելուց յետոյ, ուղիղ մէջտեղից երկուսի բաժանում և երկու կամ մի քանի հիւս են շինում և ծամ թելերով ամրացնում, ապա գլուխները ծածկում են գլխաշորով. դա սպիտակ, եռանկիւնաձև մի կտաւ է, որի մի ծայրին կոճակ են կարում, իսկ միւս ծայրին պարան կապում, ապա ձգելով գլուխներին, անց են կացնում կզակի տակով և պարանը ամրացնում կոճակին։

Երեսանոց: Սա շղթայաձև 7—8 թուման արժողութեամբ մի արծաթ է, որ ձգում են գլուխներին. ունի չորս հատ կեռ (չանգալ), որից երկուսն ամրացնում են գլխի վրայ, գագաթին, իսկ միւս երկուսն ականջների կողից կապում են լաչիկի վրայ, որպէսզի ապահով մնան գլխի շորերը։

Կոս: Սա կլոր, մօտ մի վերշօկ լայնութեամբ և իւրաքանչիւր գագաթի շրջապատի մեծութեան կարտոն է. վրան Խօմսարի չթից շուր քաշած, որ զալուր են տալիս և ապա դնում են գլուխները։

Քնթակալ (եաշմաղ): Սա մի քառ. մետր մեծութեան սպիտակ մալմալ է, եռանկիւնի ծալուած, որով բերանները են ծածկում. ձգում են քթի վրայից՝ լաչիկի տակ և կապում գլխի ետևից. կարում են սպիտակ մալմալից։

Լաչիկ: Պատրաստում են եռանկիւնաձև, կարմիր ներկած մթխալից. դնում են կոտի վրայ, որ ծածկում է ետևից մինչև գօտատեղը, իսկ առջևից՝ ալտերը։

Մեծ ամօթ է համարւում կնոջ և հարսի համար ծնօտը